

ringens, idet denne Bestemmelse ikke var optaget i Udvalgets Forslag. Ej heller havde Udvalgets Forslag optaget Bestemmelsen om at lade Bankkommisariatet overgaa til Handelsministeren, men paa dette Punkt havde et Flertal indenfor Udvalget (Andreasen, Ivar Berendsen, Alfred Christensen, P. E. Hansen, Møesgaard-Kjeldsen, Henrik Nielsen, Sigvald Olsen, Schovelin og Stauning) stillet et Underændringsforslag om at optage Regeringens Forslag. — Folketinget vedtog sidstnævnte Flertalsforslag med 41 St. mod 31, men vedtog i øvrigt Udvalgets Forslag om en anden Affattelse af Lovforslaget. Landstinget — der i øvrigt sluttede sig til Lovforslaget i Folketingets Affattelse — vedtog at ændre Bestemmelsen om Bankkommisæren saaledes, at Sagen overlades til Afgørelse ved kgl. Resolution, og her til sluttede Folketinget sig efter Udvalgets Indstilling (om den saaledes vedtagne Bestemmelse se ovfr. Nr. 5). Det nævnte Flertal indenfor Folketingets Udvalg (undtagen Schovelin) udtaler i øvrigt i Betænkningen, at „man kun under Hensyn til den nu foreslaaede Oktrojs Midlertidighed og for at opnaa enstemmig Indstilling har givet Afkald paa at fastholde Kravet om Skattepligt for Nationalbanken indenfor de af Regeringen foreslaaede Grænser“, idet der „indenfor disse Medlemmers Kreds var adskillig Stemning for at gaa videre i Retning af Skattepligt“.

Endelig kan anføres, at Folketingets Udvalg slutter sin Betænkning saaledes: „Naar der i Udvalget er opnaaet Enighed om at give Lovforslaget den foreslaaede Affattelse, er det kun under Hensyn til de foreslaaede Bestemmelers Midlertidighed og til de ekstraordinære Forhold, som Krigen har skabt, og som maa antages vedblivende at ville gøre sig gældende i den Periode, i hvilken Loven er bestemt til at virke. Efter Udvalgets Opfattelse ligger der den største Vægt paa, at de Aktiver, som skal tjene til Dækning af det udstedte Seddelbeløb, ikke blot er saa sikre, men ogsaa saa likvide som muligt, og man kunde derfor, hvis der havde været Spørgsmaal om en endelig Ordning, ikke have enedes om at slutte sig til det af Regeringen fremsatte Ønske om en Nedsættelse af Dækningsprocenten“, jfr. ovfr. Nr. 2 c., „ligesom man maatte have krævet en passende Begrænsning af det Beløb, som kan anbringes i Obligationer og Statsbeviser. Man har imidlertid frafaldet at stille Forslag herom under Hensyn til, at dette ikke vilde kunne forliges med Bankens med Finansministeriet truffne Aftale om Overtagelsen af en Trediedel af det sidst stiftede Statslaan. Ligeledes maatte man ved en blivende Ændring af Nationalbankens Oktroj have rejst Spørgsmaalet om en Minimumsguldbeholdning.“